

[Sundhedsministeren]

faktisk i det år, der nu er gået med denne regering, er taget utallige initiativer for at forbedre situationen for patienterne, som tidligere regeringer kunne have taget, hvis de havde haft en reel vilje til det? Skulle vi ærlig talt ikke lade alt det pjat ligge og se at komme videre med debatten?

Formanden:

Jeg vil gerne, inden jeg giver ordet til dem, der har bedt om en kort bemærkning, minde om, at den første egentlige ordfører ikke har haft ordet endnu. Jeg har ikke til hensigt at ville acceptere lange rækker af korte bemærkninger, der gør det umuligt for de senere talere at få deres ordførertale holdt i rette tid.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil ganske kort sige til hr. Jan Kørpe Christensen, at hvis man kender loven i dag, ved man, at det er amternes ansvar, og ergo bliver vi nødt til at se på, om loven fungerer, og gør den ikke det, må vi ændre på lovgivningen. Det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil sige til fru Inger Stilling Pedersen, at jeg godt kender loven, som den er i dag. Jeg ved godt, at det ligger under amterne, og det har jeg forklaret op til flere gange, allerede inden den første ordfører har haft ordet i denne debat.

Men det, der får mig herop, er sundhedsministerens belæring af hr. Jørgen Winther om, hvor mange gange han har fået sundhedsministerens holdning at vide, og jeg må da sige, at vi utallige – 100, 200 – gange har hørt fra den nuværende sundhedsminister, hvor uacceptabelt det var med disse ventelister; ikke desto mindre er der ikke sket noget. Så sent som i dag kan vi i Det Fri Aktuelt, Socialdemokratiets eget organ, læse, at amterne simpelt hen ikke formår at leve op til at nedsætte ventetiden.

Man kan godt, siger man, men man skal have flere kroner. Det er typisk for amterne, og de ikke har ønsket at fordele midlerne, således at man kan få ventelisterne sat drastisk ned. Det, som også hr. Jørgen Winther kom ind på,

er korrekt, nemlig at man må medtage det aspekt, at man efterhånden må pålægge amterne, hvad der skal ske.

Desværre er det således, at amterne ikke kan opnå det, vi gerne vil have herindefra, og derfor synes jeg ikke, at sundhedsministeren bare fra talerstolen skal fortælle om de fine hensigter, sundhedsministeren har haft, siden han tiltrådte.

Vi får i indeværende år stadig længere ventelister, og man burde også se på det med udlandshospitaler. Man burde ikke kun sende patienterne til de private hospitaler her i landet, men i hvert fald tilbyde at sende dem til udlandet for at få dem opereret hurtigst muligt. Så kan patienten selv afgøre, om vedkommende ønsker at tage imod det, men der er mange aspekter i det, og der er også meget, der halter fra regeringens side i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er ganske rigtigt, at sundhedsministeren og undertegnede har haft mange debatter om denne problemstilling. Det er, som om sundhedsministeren ikke rigtig vil lytte efter, for jeg tror egentlig, ministeren er begavet nok til at kunne forstå, hvad jeg siger. Det, jeg giver udtryk for, er, at Venstre ønsker, at det skal være en ret for en patient at vælge et privathospital eller et offentligt sygehus at blive opereret på, men som det er i dag, har patienten ikke denne mulighed.

F.eks. er der i Århus Amtskommune et socialdemokratisk flertal, og jeg kan fra denne talerstol garantere for, at den socialdemokratiske amtsborgmester og flertallet i Århus Amtsråd ikke på nogen som helst måde vil bruge privathospitaler, og derfor har patienterne i Århus Amt ikke den mulighed, som jeg her arbejder for.

I Venstre synes vi, at pengene skal følge patienten og sygdommen, og at patienten selv skal have mulighed for at vælge. Det har jeg forklaret ministeren både i dag fra denne talerstol og utallige andre gange, og jeg tror, at ministeren forstår det, men ministeren hælder vand ud af ørerne – hvis man må udtrykke sig sådan.

Lone Møller (S):

Senge på gangene, patienter, der ikke kan få